

Publicerad 2004-06-21 15:03 av Pojken i Svart

Mötet med mig själv

Sitter på ett café någon stans och dricker te.

Utanför är det kallt och mörkt.

Mitt te är varmt och smakar citron.

Mitt emot sitter du, du min vän av vissa kallas du ångesten.

Men jag jag kallar dig bara vän.

Du frågar mig hur jag hamnade här.

Jag svarar att jag inte vet.

Du höjer ditt ögonbryn och ler, jag tar en klunk te.

Du frågar om henne.

Jag låtsas att jag inte hör och beställer ännu en kopp.

Du frågar var jag bor.

Jag rycker på axlarna och stirrar ut genom rutan.

Mitt te är varmt.

Din blick är kall som is.

Plötsligt skiner du upp.

Säg mig vad är det för låt de spelar på radion?

Jag lyssnar, hör något jag helst vill glömma.

Ditt breda leende gör mig illa till mods.

Hur kan det komma sig att du vet så mycket om mig frågar jag.

Jag är din vän svarar du snabbt och tar min hand.

Kom följ mig så ska jag visa dig en sak.

Men snälla låt mig först få drick upp mitt te ber jag.

Du tar min hand och mot min vilja reser jag mig upp och följer dig ut.

Du leder mig genom gator och torg.

Plötsligt står vi på en hög bro.

Vinden klöser i mitt ansikte, jag saknar min varma kopp te.

Du skrattar rått och pekar mot brofästet.

Långt därnere skymtar jag något rött.

Säg mig kära du vad ska nu allt detta betyda frågar jag.

Minns du verkligen inte?

Nej snälla berätta.

Du bara ler, vill inte säga mer.

Så somnar jag in.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pojken i Svart med Poeter.se id #697 innehar upphovsrätten